

РЕШЕНИЕ

№ 933

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11613** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 49 ал.3 от ЗЧОД.

Образувано е по жалба вх.№ 328600-53849/11.11.21г/депозирана чрез органа-издател/ от [фирма] с представляващ А.В. и с проц.представител адв. Д.П. против Заповед № 3286з-3923/04.11.21г на Директор на Главна Дирекция „Национална полиция“ при МВР.

С Определение № 262/13.01.22г към делото е присъединена /за общо разглеждане и постановяване на общо Решение/ и идентична жалба с вх.№ 38825/15.11.21г/депозирана направо в АССГ/, която е приложена по прекратеното д.№11679/21г на АССГ/образувано по идентична жалба с вх.№ 39455/11.11.21г, депозирана направо в АССГ/- приложено за послужване по настоящото дело.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат. незаконосъобразна, както и постановена в противоречие с целта на закона, поради което се моли за отмяната ѝ. Твърди се мат.незаконосъобразност на Заповедта, тъй като: съдружникът в дружеството/тогава О./- Д.С. не е бил привлечен като обвиняем за престъпление от общ характер преди заличаването му като съдружник в ТР-29.10.21г, поради което не е изпълнен факт.състав на чл. 47 т.5 б.„б“ вр. чл. 49 ал.1 т.2 от ЗЧОД и респ. заповедта е издадена при липсата на правно и фактическо основание; не е ясно от мотивите на Заповедта защо органът.издател приема, че Д.С. е привлечен като обвиняем на 14.05.19г/датата на издаване на Постановлението за привличане като обвиняем/, след като преди 29.10.21г не е изпълнено никое от действията по чл.219 ал.4 и ал.5 от НПК/за предявяване на обвинението и връчване на препис от Постановлението срещу

подпис/, а изпълнението на чл.219 ал.1 от НПК не е достатъчно, за да се приеме, че Д.С. е привлечен като обвиняем на 14.05.19г; цитира се практика на ЕСПЧ и ВКС, съгл. която- за да упражни обвиняемият ефективно правото си на защита в наказателното производство, е необходимо обвинението да му е било предявено по предвидения зак.ред и не е достатъчно неформалното узнаване от обвиняемия, че срещу него е образувано наказателно производство; ако Съдът приеме, че изпълнението на чл.219 ал.1 от НПК/издаването на Постановление за привличане като обвиняем/ е достатъчно, за да е налице хипотезата по чл.47 т.5 б.“б“ от ЗЧОД, то за да започне да тече 30-дневният срок по чл.49 ал.1 т.2 от ЗЧОК- в него обвинението следва вече да е узнал за Постановлението.Ако обаче в този срок изобщо не му е предявено обвинението и не му е връчено Постановлението -по реда на чл.219 ал.4 от НПК, то в 30-дневния срок лицето може и изобщо да не знае, че има издадено Постановление за привличането му като обвиняем. Твърди се проц.незаконосъобразност на Заповедта, тъй като органът не е изяснил всички относими факти и обстоятелства/чл.35 от АПК/ и не е обсъдил евентуални възражения на дружеството/чл.36 от АПК/, като съгл. практиката на ВАС нарушенията на чл.35 и чл.36 от АПК са достатъчно основание за отмяна на Заповедта на проц.основание.

Заповедта е издадена в противоречие с целта на закона, тъй като целта на закона е била реализирана на 29.10.21г- преди издаване на Заповедта и веднага след като съдружникът Д.С. е узнал неофициално, че срещу него е образувано наказателно производство.В съд.заседание представляващият дружеството А.В., явил се лично и с проц.представител адв. А.С., поддържа жалбата и претендира разноски; претендира се за първи път и нищожност на Заповедта- поради нейната мат.незаконосъобразност/липсвало е посоченото в нея правно основание за издаването ѝ;/ позовава се на дефиницията на „обвиняем“ в чл.54 от НПК и сочи, че привличането като обвиняем е фактически състав, който включва повдигане и предявяване на обвинението; обвинението съдружник е изпълнил задължението си по ЗЧОД още преди да му бъде предявено обвинението, респ. преди завършване на факт.състав по привличането му като обвиняем/който термин е използван в чл.47 т.5 б.“б“ от ЗЧОД/. В писмени бележки от 10.02.22г се допълва, че: 30-дневният срок по ЗЧОД е предвиден, за да може в него лицето не само да узнае, че са настъпили обстоятелствата по чл.47 т.5 б.“б“ от ЗЧОД, но и да намери купувач на дружествените си дялове, респ. да договори условията за прехвърлянето им и т.н., като срокът не започва да тече, ако лицето не е узнало за настъпилите обстоятелства, респ. не осъществява бездействие; в Заповедта липсва посочване- какво проц.действие е било извършено на 14.05.19г, липсва и установяване на органа, че на тази дата е повдигнато обвинение срещу съдружника, поради което липсата на мотиви затруднява правото на защита.

Ответникът-директор на ГД“НП“-МВР се представлява в съд.заседание от юрк. П., който оспорва жалбата като неоснователна, моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение в мин.размер. Соци, че: привличането на Д.С. като обвиняем е станало на 14.05.19г- с издаването на Постановлението за привличане като обвиняем/както приема правната доктрина/, поради което на тази дата настъпва хипотезата на чл.47 т.5 б.“б“ от ЗЧОД и започва да тече срокът по чл. 49 ал.1 т.2 от ЗЧОД; предявяването на обвинението е последващо проц.действие спрямо повдигането на обвинението, предявяването е осъществено на 02.11.21г, като не е задължително да е в един ден с издаване на Постановлението; Постановлението е

връчено от РП-Б. едва 2.5 години след издаването му, като е възможно и изобщо да не е следвало да се предявява-в хипотезата на чл.227 ал.4 от НПК.В писмени бележки от 15.02.21г се добавя, че: към датата на обж. Заповед-воденото ДП срещу съдружника не е прекратено и се води за извършено от него престъпление по чл.323 ал.5 от НК/умишлено престъпление от общ характер/; в хода на адм.производство по издаването ѝ дружеството сменя само орган. си форма/от О. в Е.-именно поради продажбата на дяловете на съдружника Д.С./; в хода на адм.производство-на 02.11.21г, дружеството е депозирало възражение, с приложено към него копие само на последната страница от Постановление по ДП №56/18г на О. при ОП-Б., с което на Д.С. се налага мярка за неотклонение „подписка“; органът е действал в условията на обвързана компетентност, поради което е следвало и е отнел законосъобразно лицензите на дружеството/4 бр/ с обж. Заповед.

Съдът намира жалбите/двете идентични/ за допустими, като депозирани в срока и съобразно изискванията на АПК вр. чл. 49 ал.3 от ЗЧОД, от лице с активна процесуална легитимация/адресат на Заповедта/, пред надлежния съд/родово и местно компетентен/, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК, поради което следва да се разгледат по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На дружеството [фирма]/сега О./ са били издадени 4 броя лицензи по ЗЧОД, както следва: 1/ Лиценз № 3/02-28/15.08.18г за извършване на частна охранителна дейност –охрана на селскостопанско имущество/дейност по чл.5 ал.1 т.9 от ЗЧОД/- безсрочен, за територията на цялата страна; 2/ Лиценз № 1542/01.09.10г за извършване на частна охранителна дейност –охрана на мероприятия/дейност по чл.5 ал.1 т.3 от ЗЧОД/-не е посочен срок, за територията на цялата страна; 3/ Лиценз № 1304/22.07.08г за извършване на частна охранителна дейност –лична охрана на физически лица/дейност по чл.5 ал.1, с непосочена точка от ЗЧОД/-не е посочен срок, за територията на цялата страна; 4/ Лиценз № 744/19.01.06гг за извършване на частна охранителна дейност – охрана на имуществото на физически или юридически лица/дейност по чл.5 ал.1, с непосочена точка от ЗЧОД/-не е посочен срок, за територията на цялата страна.

С обж. Заповед № 32863-3923/04.11.21г на Директор на Главна Дирекция „Национална полиция“ при МВР, на осн. чл.49 ал.1 т.2 вр. чл. 47 т.5 б.„б“ от ЗЧОД се отнемат 4-те лиценза на дружеството/към датата на Заповедта то вече е Е./Заповедта е връчена на дружеството на 04.11.21г, като жалбите- от 11.11.21г и от 15.11.21г /двете идентични и предмет на разглеждане по това дело/- са депозирани в 14ддневният срок за обжалване по АПК.

Видно от мотивите на Заповедта: от писмо на Н. до ПРБ, входирано в ГД“НП“ на 14.10.21г става видно, че на съдружник в дружеството/О./, на което са били издадени 4-те лиценза, а именно-Д.С., има повдигнато обвинение за престъпление от общ характер- по чл. 323 ал.5 от НК, на 14.05.19г, по ДП № 56/18г на О. при ОП-Б. /пр.пр.№ 5422/17г на РП-Б./; на дружеството е изпратено уведомление от 19.10.21г по чл.26 ал.1 от АПК- за начало на адм.производство по издаване на обж. Заповед, правени са опити за връчването му в периода 19.10.21г -27.10.21г, връчено е на 27.10.21г; видно от ТР- съдружникът е заличен на 29.10.21г и дружеството от О. е станало Е./т.е. заличен е в ТР едва след като е уведомен за образуваното адм.производство по ЗЧОД по отнемане на лицензите му-бел. на Съда/; дружеството депозира възражение в срок-на 02.11.21г, като към него е приложено копие, и то

само на последната страница от Постановление по ДП №56/18г на О. при ОП-Б., с което на Д.С. се налага мярка за неотклонение „подписка“; възражението и всички доказателства са разгледани и обсъдени от органа, който изрично приема възражението за неоснователно и издава Заповедта.

Видно от относимите доказателствата, изпратени на Съда като адм.преписка: 1/ Със Заповед № 328з-2067/22.06.21г на Директор на ГД“НП“, на осн. чл. 41 ал.4 от ЗМВР и чл. 71 ал.1 от ЗЧОД, е създадена Комисия/с поименно определени 6 члена-служители на сектор „ЛКЧОД“-О.-ГД“НП“/, която да извърши проверка в срок до 05.07.21г относно извършваната охранителна дейност по чл.5 ал.1 т.2 от ЗЧОД от дружество [фирма], по повод постъпили общо 3бр. жалби и сигнали /един от 08.06.21г и два от 11.06.21г/; 2/ още на 14.10.21г/когато ответникът получава информация за наличие на повдигнато обвинение на съдружник/, ГД“НП“ прави запитване до РП-Б. и отделно до ОП-Б. относно повдигнатото обвинение; 3/ набл.прокурор от РП-Б. отговаря директно на ГД“НП“, след 29.10.21г, като набл.прокурор сочи само, че на Д.С. е повдигнато обвинение по реда на чл.219 ал.1 от НПК, за престъпление по чл.323 ал.5 вр. ал.1 вр. чл. 20 ал.2 от НК, вече предявено по реда на чл.219 ал.4 от НПК на Д.С./но набл.прокурор не сочи датата на Постановлението и датата на връчването му-бел. на Съда/; 4/ ОП-Б. отговаря по-рано на запитването на ГД“НП“-на 15.10.21г, като прилага отговор от набл.прокурор от 15.10.21г-в него се сочи, че на 14.05.21г на Д.С. е повдигнато обвинение по реда на чл.219 ал.1 от НПК, за престъпление по чл.323 ал.5 вр. ал.1 вр. чл. 20 ал.2 от НК; 5/ видно от приложеното към възражението на дружеството до ответника копие/заверено за вярно с оригинала от самото дружество/ само на последната страница от Продължение на Постановление по ДП №56/18г на О. при ОП-Б. за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение“подписка“ на Д.С. – Постановлението е предявено и е връчен препис от него на 02.11.21г /но от тази последна страница не става видно от коя дата е самото Постановление-бел. на Съда/; 6/ видно от приложени извадки от ТР - преди заличаването на Д.С. на 29.10.21г съдружници в ООДто са Д.С. и М.Р./с равни дялове/, като след заличаването едноличен собственик на ЕООДто е само М.Р.; 7/ Н. изпраща на ГД“НП“ информация на 14.10.21г, тъй като е получила изрично запитване от ГД“НП“ от 07.10.21г - относно наличните данни за обвинения по неприключили нак.производства относно 4 бр. ФЛ, един от които е Д.С.; 8/ видно от изпратеното на ГД“НП“ на 14.10.21г от Н. - Удостоверение рег.№ И-28583-4/13.10.21г, срещу Д.С. има 1 бр. неприключило нак.производство- по ДП № 56/18г на О. при ОП-Б. /пр.пр.№ 5422/17г на РП-Б./,с повдигнато обвинение на 14.05.19г, за престъпление по чл. 323 ал.5 от НК/самоуправство,чрез сила,заплаха/.

Доказателства, събрани в хода на съдебното производство: Съдът е изискал на 10.12.21г /с насрочването на делото/- официални справки от АВ-ТР и от набл.прокурор при РП-Б., такива са постъпили по делото:1/ Видно от справката от АВ-ТР от 17.12.21г, Д.С. е вписан за съдружник на 22.06.09г и е заличен като съдружник на 29.10.21г; 2/ Видно от отговора на набл.прокурор от 24.01.22г-Постановлението за привличане на Д.С. като обвиняем е от 14.05.19г, като е предявено на 02.11.21г; 3/ жалбоподателят депозира пред съда като доказателство своя Декларация по чл.46 ал.1 от ЗЧОД, входяща в ГД“НП“ на 01.11.21г, с която дружеството декларира промяна в обстоятелствата- че от 29.10.21г вече е Е. с едноличен собственик М.Р..

Съдът е давал подробни указания на страните по доказателствата, които са изпълнени

и накратко са следните: 1/ ответникът носи доказ.тежест по чл. 170 ал.1 от АПК, като следва да докаже фактическите си установявания и че Заповедта отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК. Фактическите установявания от Заповедта, които респ. следва да докаже ответника, са следните:а/ дружеството има издадени 4 бр. лиценза по ЗЧОД/представени са с преписката;/ б/ Д.С. е съдружник в дружеството, до заличаването му в ТР на 29.10.21г/представени са извадки от ТР от различни дати-преди 29.10.21г и от 29.10.21г;/ в/ на 14.05.19г е издадено Постановление за привличане като обвиняем на съдружника Д.С. , за престъпление от общ характер/представени са такива доказателства с преписката/. Съдът допълнително служебно е изискал официална справка от АВ-ТР по б.“б“ и от набл.прокурор-по б.“в“; 2/ жалбоподателят: следва да докаже положителните факти, които твърди и от които иска да извлече полза- той твърди един единствен такъв положителен факт и той е- че Постановлението е връчено срещу подпис на 02.11.21г. Тъй като представеното с възражението на жалбоподателя в хода на адм.производство незаверено надлежно - копие само от последна страница на Постановление, не е годно доказателство за този твърдян от жалбоподателя положителен факт, Съдът служебно е изискал и от РП-Б. официална справка /на коя дата е връчено срещу подпис Постановлението/.

3/ В съдебно заседание Съдът изрично е указал на страните, че: само за защитната теза на жалбоподателя/а не за спорния предмет по делото/- релевантна е датата на връчването на Постановлението/доколкото това е единственият твърдян от него положителен факт и на него е основана цялата му защитна теза/, като за защитната теза на жалбоподателя е ирелевантно какви действия по връчване са били предприемани/жалбоподателят изобщо не се позовава на такива положителни факти;/ 4/ За спорния предмет по делото - Съдът намира, че ниито датата на връчването, а още по-малко предприетите действия по връчването са релевантни/подробни съображения ще се изложат по-долу, при контрол за мат.законосъобразност на Заповедта-бел. на Съда/; 5/ Съдът е отхвърлил док.искане на ответника в съд.заседание – да се изиска от набл.прокурор цялото ДП № 56/18г/който не предоставя по изричното Разпореждане на Съда - дори само първа и последна страница от Постановлението, бел. на Съда/ , за да провери Съда какви действия по връчването са били предприемани от набл.прокурор и защо връчването е станало 2.5 години след издаване на Постановлението. Мотивите на Съда са, че : административен съд, и то в рамките на административно производство по ЗЧОД, няма правомощия да проверява действията и спазването на сроковете по НПК- от страна на набл.прокурор по висящо наказателно производство; ИВСС е органът, към който ответникът може да отправи искането си за проверка-защо Постановлението не е било връчено 2.5 години; 6/ С протоколно Определение съдът е отделил спорното от безспорното, като е указал на страните, че спорът им не е по фактите, а по правото/Съдът подробно им го е разяснил/.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на законовите му правомощия по чл. 49 ал.1 вр. чл. 40 от ЗЧОД- Директор на ГД“НП“.

Заповедта е издадена в зад. писмена форма по чл.59 ал.1 от АПК, като съдържа зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в Заповедта липсва посочване какъв юридически факт се е случил на 14.05.19г. напротив-изрично е посочено, че

на тази дата е повдигнато обвинение на съдружника Д.С. за престъпление по чл.323 ал.5 от НК.

Съдът намира, че в хода на адм. производство не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, още по-малко съществени нарушения/които да доведат до отмяна на Заповедта на проц.основание/. Ответникът е уведомил надлежно дружеството за началото на адм.производство по чл. 26 ал.1 от АПК, изяснил е относимите факти и обстоятелства и е събрал доказателства за тях/чл.35 от АПК/, като ги е анализирал поотделно и в съвкупност, разгледал е възражението на дружеството и изрично е посочил,че го отхвърля като неоснователно/чл.36 от АПК/.Съдът намира, че правото на защита на дружеството не е било засегнато по никакъв начин, като то е упражнило ефективно правото си на защита в адм.производство.

По материалната законосъобразност на Заповедта, Съдът намира следното:

1/ Спорът е правен и се свежда до това дали задължението по чл. 49 ал.1 т.2 вр. 47 т.5 б.“б“ от ЗЧОД възниква, респ. започва да тече 30-дневния срок- считано от Постановлението за повдигане на обвинението по чл. 219 ал.1 от НПК или считано от датата на предявяване на обвинението и връчването на Постановлението срещу подпис по чл. 219 ал.4 от НПК.

2/ Съгл. чл. 54 от НПК- **Обвиняем е лицето, което е привлечено в това качество при условията и по реда, предвидени в този кодекс.** Съгл. чл. 219 ал.1 от НПК- Когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и не са налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство, разследващият орган докладва на прокурора и **привлича лицето като обвиняем със съставяне на съответно постановление.** Съгл. чл. 219 ал.4 от НПК- Разследващият орган **предявява постановлението** за привличане на обвиняемия и неговия защитник, **като им дава възможност да се запознаят с пълното му съдържание, а при нужда дава допълнителни разяснения.** Разследващият орган **връчва срещу подпис препис** от постановлението на обвиняемия.Следователно, в НПК се съдържа дефиницията на фигурата „обвиняем“, като изрично е посочено, че **привличането като обвиняем става със съставяне на съответното постановление, т.е. релеванта на спорния предмет по делото е единствено и само датата на съставяне на Постановлението** за привличане на Д.С. като обвиняем- 14.05.19г.

3/ Съгл. чл. чл.49 ал.1 т.2 от ЗЧОД- Лицензът се отнема в случаите по чл. 47, т. 5, ако **в 30-дневен срок от настъпване на обстоятелствата физическото лице не прекрати участието си в търговското дружество.** Хипотезата на чл. 47 т.5 б.“б“ от ЗЧОД предвижда **съдружник в дружество с ограничена отговорност да е привлечено като обвиняем за умишлено престъпление от общ характер.**Следователно, съдружникът Д.С. е привлечен като обвиняем със съставянето на Постановлението- на 14.05.19г, за извършено умишлено престъпление от общ характер/по този въпрос няма спор между страните/- посочено от набл..прокурор като такова по чл.323 ал.5 вр. ал.1 вр. чл. 20 ал.2 от НК.

4/ **На 14.05.19г за Д.С. е възникнало задължението** по чл.49 ал.1 т.2 от ЗЧОД /административно по своя характер/, **тогава е започнал да тече 30-дневният срок** и той е **изтекъл на 13.06.19г/раб.ден/.** Д.С. е изпълнил задължението си на **29.10.21г/меродавна е датата от ТР, тъй като само тя е противопоставима на всички трети лица, вкл. всякакви органи/.** Налага се изводът, че след като Д.С. не е

изпълнил задължението си в 30-дневният срок, **още на 14.06.19г вече е била налице хипотезата по чл. 49 ал.1 т.2 от ЗЧОД и лицензите е следвало да бъдат отнети.** Фактът, че Д.С. е изпълнил задължението си с огромно закъснение-на 29.10.21г, не води до извод, че не е налице хипотезата на чл.49 ал.1 т.2 от ЗЧОД, т.е. **закъснялото изпълнение не санира нарушението.**

5/ След като на 14.06.19г е възникнала хипотезата на чл.49 ал.1 т.2 от ЗЧОД, **Директор на ГД“НП“ или оправомощено от него дл.лице/чл.49 ал.1 вр. чл. 40 от ЗЧОД/ е следвало да издаде заповед за отнемане на лицензите на дружеството- във всеки един момент/доколкото няма нормативно определен срок в ЗЧОД, в който да се издаде заповед по чл.49/ , **считано от 14.06.19г вкл. нататък.** При настъпване на хипотезата по чл. 49 ал.1 т.2 от ЗЧОД, органът по чл. 40 следва да **действа в условията на обвързана компетентност, т.е. няма право на преценка/оперативна самостоятелност/- дали да издаде заповед или да не издаде заповед по чл.49 ал.1 от ЗЧОД/длъжен е да издаде/.** Доколкото липсва **нормативен срок за произнасянето на ответника**, издаването на Заповедта чак на 04.11.21г не води до нарушение на ответника от какъвто и да е характер.**

6/ Цитираните в обж. Заповед правни основания за издаването й- **чл. 47 т.5 б.“б“ и чл. 49 ал.1 т.2 от ЗЧОД са императивни** по своя характер, т.е. **подлежат на изпълнение** каквито са, като не подлежи на коментар от страните или Съда- дали същите са житейски или логически обосновани. И **буквата на закона/т.е. текста на нормите/ е безкрайно ясна и категорична/не поражда възможност за двуюко тълкуване, каквото твърди жалбоподателят/, и духът на закона/т.е. волята на законодателя/ е ясен – в 30-дневен срок от датата на съставяне на Постановлението за привличане като обвиняем на съдружник, в ТР следва да е вписано заличаването му като такъв/само вписването в ТР е противопоставимо за всички трети лица, вече е коментирано по-горе/. **Законодателят изобщо не се интересува/в рамките на това административно производство/- дали и кога на обвиняемият е било връчено по реда на чл. 219 ал.4 от НПК Постановлението и предявено обвинението.****

7/ Следва да се отбележи, че **предявяване на обвинение и връчване на постановление са две различни действия по чл. 219 ал.4 от НПК.** Предявяването на обвинението става чрез предоставяне за запознаване с пълното съдържание на Постановлението/при нужда се дават и доп.разяснения/, а връчването- чрез предоставяне на препис от Постановлението, срещу подпис. И двете действия по чл. 219 ал.4 от НПК безспорно са важни , за да може лицето ефективно да упражни правото си на защита- **но в рамките на наказателното производство. Точно това е защитната теза на жалбоподателя и такава практика на ЕСПЧ и ВКС той цитира-** че в рамките на наказателното производство, за да е ефективно упражнено правото на защита на обвиняемия, следва да е изпълнен чл. 219 ал.4 от НПК. **Настоящото производство обаче не е наказателно/по НПК/, а административно/по АПК/, като правото на защита на дружеството в протеклото адм. производство по ЗЧОД/пред органа/, не е било нарушено по никакъв начин/коментирано е по-горе/.**

8/ Самият жалбоподател сочи, че Д.С. е изпълнил задължението си на 29.10.21г, **преди да му се предяви обвинението и връчи постановлението-на 02.11.21г**, като направил това след **неформално узнаване от негова страна/че срещу него се води нак.производство/.** Кое то само потвърждава, че и без да е връчено Постановлението и предявено обвинението по реда на чл.219 ал.4 от НПК, е напълно възможно и

реално осъществено в случая- изпълнение на задължението по чл. 49 ал.1 т.2 от ЗЧОД. 9/ След като **Съдът приема за доказана хипотезата на чл. 49 ал.1 т.2 вр. чл. 47 т.5 б.“б“ от ЗЧОД**, то от една страна- Заповедта е издадена на съществуващо, относимо и доказано правно основание/то кореспондира на фактическите установявания на органа, а те са доказани/, а от друга страна- **Заповедта не е нищожна като издадена на несъществуващо правно основание/**както твърди жалбоподателят едва в съд.заседание/.

Съдът намира, че Заповедта не е издадена в противоречие с целта на закона/ЗЧОД/, като правните й последици точно обратното- ще реализират целта на закона. Съдът не установи превратно упражняване на власт от страна на ответника.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.3 от АПК, като следва да му се присъди юрк.възнаграждение в мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП- 100лв.

Водим от горното и на осн.172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 328600-53849/**11.11.21г**/депозирана чрез органа-издател/ и идентична жалба с вх.№ 38825/**15.11.21г**/депозирана направо в АССГ/ от [фирма] с представляващ А.В. против Заповед № 3286з-3923/04.11.21г на Директор на Главна Дирекция „Национална полиция“ при МВР.

ОСЪЖДА [фирма] с представляващ А.В. да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: